

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. év május hó 6. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

V É G Z É S T:

A testi sértés büntettének kísérlete miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 10.B.684/2014/8. számú ítéletét **helybenhagyja**.

A másodfokú eljárásban felmerült 5.440 (ötezer-négyszáznegyven) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S:

A Fővárosi Törvényszék a 2015. szeptember 4. napján kelt 10.B.684/2014/8. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntettének kísérletében (Btk. 164.§ (1), (8) bekezdés I. fordulat).

Ezért öt 1 év 6 hónap börtönbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette.

Megállapította, hogy a vádlott - a végrehajtása esetén - a szabadságvesztés büntetés kétharmad részének letöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a járulékos kérdések, így a bűnjelek és a bűnügyi költség viselése tekintetében is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a jogorvoslati nyilatkozatra fenntartott 3 napon belül a vádlott terhére súlyosításért, végrehajtandó szabadságvesztés kiszabásáért jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1176/2015. számú átiratában az ügy elbírálására nyilvános ülés kitűzését indítványozta azzal, hogy azon nem vesz részt.

Az ügyészi fellebbezést fenntartotta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartotta, megalapozott, felülbírálatra alkalmas tényállást állapított meg, indokolási kötelezettségének eleget tett, az összes bizonyítékot értékelte, okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, törvényes a minősítés, helyes az elbíráláskori Btk. alkalmazása.

A büntetés mértéke azonban nem áll arányban a kötelezően alkalmazandó középérték büntetés kiszabási elvével, a Btk. 79.§ és 80.§-okban rögzített célokkal és elvekkel. Tévesen alkalmazta az elsőfokú bíróság az enyhítő szakaszt, a maradéktalanul feltárt súlyosító körülményeket nem kellő súllyal értékelte és eltúlzott jelentőséget tulajdonított a kisebb nyomatékú enyhítő körülményeknek. Az enyhítő körülményeket azonban az eshetőleg szándékkal szükségesnek tartotta pótolni.

Indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását a szabadságvesztés büntetésre ítéles és annak végrehajtási fokozatával kapcsolatos rendelkezések pontosítását, a végrehajtásában próbaidőre történő felfüggesztés mellőzését, a szabadságvesztés mértékének a középértékhez igazodó súlyosítását, mellékbüntetésként közügyektől eltiltás kiszabását. Egyebekben helybenhagyásra tett indítványt.

A nyilvános ülésen a vádlott védője az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta tekintettel az igen jelentős sértetti közrehatásra és arra, hogy az ütéskor már a vádlott kezében volt a kés, azt nem azért vette elő, hogy a sértett ütését megtorolja. Utalt arra, hogy a súlyosító körülmények között a vádlott büntetettsége - mivel régen volt - nem bír jelentőséggel, az elszaporodottság nem értékelhető, a számos enyhítő körülmény pedig, valamint az ügyész indítványozta eshetőleg szándék lehetőségét ad az enyhítő szakasz alkalmazására.

A bejelentett fellebbezés nem alapos.

Az ítélet tábla az ügyészi fellebbezés folytán az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§-ának (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Felülbírlata során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le.

A Be. 296.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján törvényesen került sor a tanúl vallomásának felolvasására.

Az elsőfokú bíróság a lehetséges és szükséges körben, kellő részletességgel lefolytatott bizonyítási eljárás során a vád tárgyává tett bűncselekmény elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta, azokat egyenként és összességében, a logika szabályainak ellent nem mondóan értékelte, mérlegelte. Tényből tényre is helytállóan következtetett.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményeként túlnyomórészt megalapozott, a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól mentes tényállást állapított meg.

A tényállás azonban mind személyi, mind történeti részében kiegészítésre és pontosításra szorul.

Az ítélet tábla az iratok tartalma alapján a Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontjára tekintettel a tényállást az alábbiak szerint kiegészíti és pontosítja.

Az ítélet 2. oldalán a vádlott előéletével kapcsolatban a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság ügyszáma pontosan 1.B.XX.1112/2001/68.

A vádlott a Kaposvári Városi Bíróság jogerős ítéletével kiszabott szabadságvesztés büntetésből 2007. október 1. napján feltételesen szabadult, feltételes szabadsága 2008. szeptember 30. napján eredményesen letelt.

Az ítélet 3. oldal 2. bekezdés 2. mondatába az „odament” szó helyett az „odaszaladt” kifejezést illeszti.

A 3. oldal 2. bekezdés 3. mondatát kiegészíti azzal, hogy a bicska pontosan meg nem határozható méretekkel rendelkezett.

Az ítélet 3. oldal 2. bekezdése után a tényállást azzal egészíti ki, hogy a helyszínről elfutó vádlott felhívta a tanúl munkatársát, hogy menjen a sértetthez, mert megszurta (a tanúl nyomozati iratok 89. oldal vallomása).

A vádlott még aznap önként jelentkezett a rendőrségen (nyomozati iratok 27. oldal rendőri jelentés).

Az ítélet 3. oldal 3. bekezdése után a tényállást azzal egészíti ki, átemelve az ítélet 5. oldal 4. bekezdéséből -, hogy maradandó fogyatékoság, súlyos egészségromlás a sértettnél nem alakult ki.

A fentiek szerint kiegészített és pontosított tényállás már minden tekintetben megalapozott, következésképp ez a tényállás a Be. 352.§-ának (2) bekezdése értelmében irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság eleget tett indokolási kötelezettségének. Számot adott arról, hogy a rendelkezésére álló bizonyítékok közül melyeket, mely körben és miért fogadott el, illetve melyeket, mely körben és miért nem tartott valónak.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat iratszeren ismertette és egyenként értékelte. Ez csak annyiban egészítendő ki az ítélet 5. oldal 1. bekezdésében ismertetett a tanúl vallomása alapján, hogy a vádlott azért hívta fel őt telefonon, hogy menjen oda a sértetthez, mert megszúrta őt. Ebből a körülményből, valamint az ítélet 5. oldal 6. bekezdésében rögzített azon rendőri jelentésből, mely szerint a vádlott önként jelentkezett a rendőrségen, a vádlott megbánására lehet egyértelműen következtetni.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok összegzése során helytállóan fogadta el azt a - beismerő - vádlotti vallomást, hogy a bicska a kezében volt, amikor odaszaladt hozzá a sértett és megszúrta őt az ütés után, mert ezt támasztották alá a szemtanúk nyilatkozatai.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére. A Btk. 2.§-ára figyelemmel, a Kúria 4/2012. BK véleménye alapján helyesen alkalmazta az elbíráláskori törvényt és a vádlotti cselekményt törvényesen minősítette.

Az elsőfokú bíróság által az ítélet 7. oldal 2. bekezdésében kifejtettekkel egyetértett az ítélető tábla, mert helytálló az az érvelés, miszerint a vádlott a szűráskor nem volt jogos védelmi helyzetben.

A büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság lényegében helyesen sorolta fel.

A súlyosítóként értékelt azon körülményt, hogy a vádlott többször állt bíróság előtt akként pontosítja, hogy a vádlottat két alkalommal ítélték el, egy alkalommal felfüggesztett, egy alkalommal pedig végrehajtandó szabadságvesztésre, mely elítélések kapcsán a törvényi mentesítés is beállt.

Ugyanakkor további enyhítő körülményként értékelte, hogy a vádlott még aznap önként jelentkezett a rendőrségen.

A főügyészi átiratban szorgalmazott további enyhítő körülménnyel kapcsolatban utal az ítélető tábla arra, hogy az 56/2007.BK. vélemény II/10. pontja értelmében a szándék eshetőleges volta az enyhítő körülmény, kivéve, ha az elkövető olyan bűncselekményt valósított meg, amelyet az eredmény tekintetében gondatlanul is el lehet követni.

A túlsúlyban levő enyhítő körülményekre, különösen a vádlott megbánó magatartására, a már a jogos védelem határát súroló sértetti közrehatásra és megbocsátásra, az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott szabadságvesztés arányban áll a cselekmény tárgyi súlyával, a vádlott alanyi bűnösségi fokával, a bűnösségi körülményekkel. A büntetés célja pedig a szabadságvesztés végrehajtása nélkül is elérhető. Így a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezést nem látta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek.

Ezért az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott védelmét a másodfokú eljárásban kirendelt védő látta el. Ennek költségét az ítéletábra a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján megállapította és mivel az ügyészi fellebbezés nem vezetett eredményre, a Be. 381.§ (2) bekezdése alapján akként rendelkezett, hogy a felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Budapest, 2016. év május hó 6. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.
előadó bíró

dr. Halász Irén sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 10.B.684/2014/8. számú ítélete a Fővárosi Ítéletábra mint másodfokú bíróság 5.Bf.340/2015/11. számú végzése folytán 2016. év május hó 6. napján jogerőre emelkedett és a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2016. év május hó 6. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
Moncz Tímea
tisztviselő